

BELÜGYI KÖZLÖNY

A BELÜGYMINISZTERIUM

HIVATALOS LAPJA

TARTALOM

S z á m	T á r g y	Oldal
	Miniszteri rendelet	
7/1979. (XII. 6.) BM—KPM	Az 1/1964. (VI. 2.) BM—KPM számú együttes rendelet hatályon kívül helyezéséről — — — — —	1
	Miniszteri utasítás	
25/1979. BM	A 2/1978. (BK 3.) számú miniszteri utasítás módosításáról — — — — —	1
17/1979. PM	A fegyveres erők és fegyveres testületek pénzügyi-gazdasági ellenőrzéséről — — — — —	
	Miniszteri parancs	
1/1980. (BK 1.) BM	Egyes vegyesbizottsági tagok kinevezéséről, illetőleg felmentéséről	3
	Jogesetek	
80., 88. (BH 1979. évi 9. sz.) 354. (BH 1979. évi 11. sz.)		4
	Jogszabálymutató	
		6

HK 25/1980 6² min. p. v.
 Mod. 22/1982 min. p. v.
 23/1983 — k. p.

Miniszteri rendelet

A belügyminiszter és a közlekedés- és postaügyi miniszter 7/1979. (XII. 6.) BM—KPM számú együttes rendelete

az 1/1964. (VI. 2.) BM—KPM számú együttes rendelet hatályon kívül helyezéséről

A pénzügyminiszterrel és a Szakszervezetek Országos Tanácsával egyetértésben az alábbiakat rendeljük:

1. §

A kishajók vezetőinek vizsgájáról és egyes vízijárművek közlekedéséről szóló 1/1964. (VI. 2.) BM—KPM számú együttes rendelet hatályát veszti.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

Benkei András s. k.,
belügyminiszter

Pullai Árpád s. k.,
közlekedés- és postaügyi
miniszter

Miniszteri utasítás

A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 25/1979. számú utasítása

a 2/1978. (BK 3.) számú miniszteri utasítás módosításáról

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa 31/1976. számú határozatának 3. pontjában kapott felhatalmazás alapján kiadott 2/1978. (BK 3.) számú miniszteri utasítás 7. pontjában meghatározott határidő módosítása érdekében kiadom az alábbi

u t a s í t á s t:

1. A 7. pontban 1980. április 4-ig meghatározott határidő 1981. november 7-re módosul.

2. Ez az utasítás kiadása napján lép hatályba.

Benkei András s. k.,
belügyminiszter

**A pénzügyminiszter
17/1979. PM számú
utasítása**

**a fegyveres erők és fegyveres testületek
pénzügyi- gazdasági ellenőrzéséről**

Az állami pénzügyekről szóló 1979. évi II. törvény (a továbbiakban: Ápt.) végrehajtásáról rendelkező 23/1979. (VI. 28.) MT számú rendelet (a továbbiakban: R.) 105. § (1) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a fegyveres erők és fegyveres testületek pénzügyi gazdasági ellenőrzésének szabályait — a belügyminiszterrel, a honvédelmi miniszterrel, az igazságügy-miniszterrel és a munkásárség országos parancsnokával (a továbbiakban: illetékes miniszter) egyetértésben — a következőkben állapítom meg.

Fejezetszintű ellenőrzés

(R. 82. §-ához)

1. §

A pénzügyminiszter a Belügyminisztériumnál, a Honvédelmi Minisztériumnál, az Igazságügyi Minisztérium Büntetésvégrehajtás Országos Parancsnokságánál, a Munkásárség Országos Parancsnokságánál (a továbbiakban: fegyveres testületek) a pénzügyi-gazdasági ellenőrzést (a továbbiakban: fejezetszintű ellenőrzés) a fegyveres testületek vezetői által vezényelt, valamint a pénzügyminiszter részéről kijelölt — a fegyveres testületek pénzügyi-gazdasági tevékenységével foglalkozó — személyek útján látja el.

[R. 83. § (1) bekezdéséhez]

2. §

(1) A fejezetszintű ellenőrzés a fegyveres testületeknél a költségvetés esetenként meghatározott területeire vagy egyes célfeladatokra irányul és nem terjed ki a fegyveres testületek gazdálkodásának — a szervezettel és a különleges feladatokkal összefüggő — átfogó ellenőrzésére és értékelésére.

(2) Az ellenőrzés során figyelembe kell venni a fegyveres testületek gazdálkodásával kapcsolatos jogszabályokat és az azok végrehajtását szolgáló belső rendelkezéseket is.

(3) Az ellenőrzendő területek, szervek és az ellenőrzés idejének kijelölése az illetékes miniszter előzetes hozzájárulásával történik.

Költségvetési ellenőrzés

(R. 89., 90. §-aihoz)

3. §

A fegyveres testületeknél a költségvetési ellenőrzés szempontjából költségvetési szerv minden olyan gazdálkodó egység, ahol pénz-

ügyi, anyagi és technikai eszközöket vagy más értékeket nyilvántartási és beszámolási kötelezettség mellett kezelnek, tárolnak, felhasználnak.

4. §

A fegyveres testületeknél a költségvetési ellenőrzés

a) a költségvetés tervezésére, végrehajtására, az állami pénzeszközök kezelésére, hatékony, takarékos felhasználására, elszámolására és értékelésére;

b) a költségvetési gazdálkodásra mértékadó gazdasági (anyagi, technikai) pénzügyi, számviteli és egyéb jogszabályok megtartására, hatástanak és eredményességének megítélésére;

c) a gazdasági munkát irányító, szervező és ellenőrző tevékenységre

terjed ki.

(R. 91. §-ához)

5. §

(1) Azoknak a költségvetési szerveknek a körét, ahol — a középtávú tervidőszakonként legalább egyszer — átfogó ellenőrzést kell tartani, az illetékes miniszter határozza meg.

(2) Abban az évben, amelyben az átfogó ellenőrzés végrehajtására sor kerül, a két évenként esedékes költségvetési ellenőrzést nem kell elvégezni.

**A költségvetési ellenőrzés megállapításainak
hasznosítása**

(R. 96. §-ához)

6. §

(1) Ha az ellenőrzés jogszabály-sértést, vagy egyéb hibákat állapított meg; továbbá ha az intézkedések elmulasztásából kár származna, az ellenőrzött költségvetési szerv vezetője az írásban megismert megállapítás alapján — a felügyeleti szerv intézkedésének bevárása nélkül — közvetlenül köteles intézkedni és intézkedéséről a felügyeleti szervet az R. 96. § (1) bekezdésben meghatározott tárgyaláson tájékoztatni.

(2) Az ellenőrzés tapasztalatait a költségvetési szerv működésének felügyeleti értékelésénél, a feladatköröket érintő megállapításokat a költségvetési szerv vezetőjének és a gazdasági munka irányításáért felelős vezetőjének minősítésénél, jutalma megállapításánál figyelembe kell venni.

(3) Ha a felügyeleti szerv, illetőleg a költségvetési ellenőrzés szervezetének vezetője másként nem intézkedik, a költségvetési szerv vezetője köteles az ellenőrzés megállapításai alapján tett intézkedésekről a felügyeleti szerv, il-

letőleg a költségvetési ellenőrzés szervezetének vezetőjét 30 napon belül tájékoztatni.

(4) Ha a felügyeleti szerv külön utóvizsgálatról nem intézkedett, akkor a következő költségvetési ellenőrzés alkalmával kell meggyőződni az intézkedések végrehajtásáról, eredményéről.

Tájékoztató és beszámoló

(R. 98. §-ához)

7. §

(1) A költségvetési ellenőrzések eredményéről szóló tájékoztatót a pénzügyi-gazdasági ellenőrzésről szóló rendelkezések végrehajtásaként a tárgyévet követő év február 28. napjáig kell a Pénzügyminisztériumnak megküldeni. A tájékoztatót a költségvetési fejezet szintjén kell elkészíteni.

(2) A tájékoztatónak az alábbiak összefoglalását kell tartalmaznia:

a) az ellenőrzött költségvetési szervek tevékenységében milyen tipikus, visszatérő, illetőleg súlyosabb hiányosságok fordultak elő, ezek milyen okokra vezethetők vissza és a megszüntetésükre irányuló intézkedések milyen eredménnyel jártak;

b) a felelősségrevonásra milyen körben és formában, hány esetben került sor;

c) milyen jó kezdeményezéseket, elterjeszthető hasznos módszereket tártak fel az ellenőrzött költségvetési szerveknél;

d) az ellenőrző munkában milyen követendő megoldások alakultak ki.

(3) A tájékoztató számszerű adatainak körére, valamint összeállításuk szempontjaira a Pénzügyminisztérium esetenként intézkedik.

A költségvetési szervek belső ellenőrzése

(R. 99. §-ához)

8. §

A fegyveres testületek a belső ellenőrzésük rendjét — működésük és tevékenységük sajátosságainak megfelelően — a költségvetési szervek belső ellenőrzésének irányelveiről szóló pénzügyminiszteri utasításban foglaltak szerint, saját hatáskörben szabályozzák.

Az ellenőrzés eljárási szabályai

9. §

A fegyveres testületek költségvetési ellenőrzésénél az állami ellenőrzésről szóló 50/1977. (XII. 21.) MT számú rendeletben nem szabályozott kérdésekben a 61/1979. (XII. 24.) PM számú rendelet 25—47. §-okban meghatározottakat, a sajátosságoknak megfelelően kell alkalmazni.

Vegyes és záró rendelkezések

(R. 105. §-ához)

10. §

A költségvetési ellenőrzés szabályait kell alkalmazni a fegyveres testületek keretén belül működő társadalmi szervezet és egyesület ellenőrzésére is, kivéve az egyesületek adóellenőrzését, amelyre a vállalati pénzügyi ellenőrzés szabályait kell alkalmazni.

11. §

Ez az utasítás 1980. január 1. napján lép hatályba; egyidejűleg a fegyveres testületek gazdasági és pénzügyi ellenőrzéséről szóló 160/1967. (PK 39.) PM számú utasítás hatályát veszti.

Faluvégi Lajos s. k.,
pénzügyminiszter

Miniszteri parancs

A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 1/1980. (BK 1.) számú parancsa

egyes vegyesbizottsági tagok kinevezéséről,
illetőleg felmentéséről

A Minisztertanács kinevezési jogköréről szóló 1053/1977. (XII. 31.) Mt. h. számú minisztertanácsi határozat 36. pontjában kapott felhatalmazás alapján

kinevezem:

1. A Közös Államhatár Felmérésére és Megjélölésére létrehozott Magyar—Osztrák Vegyesbizottságba:

Somló József, az Országos Földügyi és Térképészeti Hivatal osztályvezetője helyett,

Szabó Bélát, a Földmérési Intézet osztályvezetőjét

a vegyesbizottság tagjának.

2. A Magyar—Csehszlovák Közös Határbi-
zottságba:

Szabó Béla, a Földmérési Intézet osztályvezetője helyett,

Jagasics Bélát, a Földmérési Intézet igazgatóját

a vegyesbizottság tagjának.

3. Ez a parancs kiadása napján lép hatályba. Egyidejűleg hatályát veszti a 004/1964., 003/1966., 02/1967., 29/1967. számú belügyminiszteri parancs.

Benkei András s. k.,
belügyminiszter

Jogesetek

80.

I. A devizahatóság által turistautazásra kiutalt külföldi fizetőeszköznek az utazás céljától és jellegétől alapvetően eltérő célra felhasználása devizagazdálkodás megsértésének bűncselekményét valósíthatja meg.

II. Aki a turistautazásra kiutalt külföldi fizetőeszközt árucikknek továbbeladás céljából történő vásárlására fordítja, az üzérkedés minősített esetét valósítja meg.

I. Hazánkban a devizagazdálkodás szerves része a szocialista tervgazdálkodásnak. A tervszerű devizagazdálkodás előfeltétele az ország valutakészletének központi szervnél — a Magyar Nemzeti Banknál — történő összpontosítása. Ez teremti meg annak lehetőségét, hogy a rendelkezésre álló devizaértékek a népgazdasági tervben meghatározott célokat szolgálják. A devizahatóság jogkörébe tartozik a népgazdasági tervben megjelölt célokra, egyebek között a külföldi turizmusra, a társas- és egyéni utazásokra szolgáló devizaértékek kiutalása is.

A tervszerű devizagazdálkodásról szóló 1974. évi 1. sz. törvényerejű rendelet 10. §-a szerint: a gazdálkodó szervek és az állampolgárok devizaérték (külföldi fizetőeszköz) kiutalását a cél megjelölésével a devizahatóságtól kérhetik s a kiutalt devizaértéket csak az engedélyezett célra használhatják fel. Ezzel összhangban a felhívott jogszabály 15. §-ának (2) bekezdése biztosítja a devizahatóságnak azt a jogát, hogy a devizaérték kiutalását feltételhez köthesse. A törvényerejű rendelet végrehajtásáról, valamint a devizagazdálkodással kapcsolatos egyes szabályok megállapításáról szóló 1/1974. (I. 17.) PM sz. rendelet 16. §-a szerint pedig: ha a devizahatóság által kiutalt fizetőeszközzel vagy annak egy részéről utóbb kiténik, hogy az engedélyezett célra már nem szükséges, illetve arra nem használható fel, azt e körülmény beállásától számított nyolc napon belül a Magyar Nemzeti Banknak vételre fel kell ajánlani.

A külföldi fizetőeszköz turistautazásra történő kiutalásának célja, hogy az ilyen utazás jellegének megfelelően az igénylésben megjelölt külföldi tartózkodás időtartama alatt a turistának

az utazással kapcsolatban általában szokásosan felmerülő kiadásait fedezze, nem jogosítja fel azonban arra, hogy a külföldi fizetőeszközt rendeltetésétől eltérően használja fel.

Mindez nem jelenti azt, hogy az utas a devizahatóságnak köteles elszámolni arról, hogy a kiutalt külföldi fizetőeszközt mire használta fel, pl., hogy a devizaérték bizonyos részét vásárlásra fordította.

A bűncselekmény megvalósulása szempontjából az eset összes körülményeinek gondos egybevetésével kell vizsgálni, hogy a meghatározott rendeltetéssel kiutalt devizaértéket a turistautazás céljától és jellegétől eltérően használták-e fel. Általában a külföldi fizetőeszköz rendeltetésellenes felhasználására lehet következtetni, ha az utas a hosszabb külföldi tartózkodásra kiutalt valuta teljes összegét vagy nagyobb hányadát néhány napi tartózkodás alatt árucikknek vásárlására fordítja. Hasonló megítélés alá eshet a külföldi fizetőeszköznek a turistautazás céljától és jellegétől merőben eltérő egyéb olyan visszaélésszerű felhasználása is, amelyre a devizahatóság részéről kiutalásra egyáltalán nem kerülhetne sor.

Az ilyen cselekmény a tervszerű devizagazdálkodásról szóló 1974. évi 1. számú törvényerejű rendelet 10. §-ában foglalt rendelkezésbe ütközik, és a sértett érdek összegéhez képest a Btk. 309. §-ába ütköző devizagazdálkodás megsértésének bűncselekményét, illetőleg az 1968. évi I. törvénynek (Sztv.) az 1974. évi 23. sz. törvényerejű rendelet 19. §-ával, valamint az 1979. évi 10. sz. törvényerejű rendelet 50. §-ával módosított 116. §-ában meghatározott devizasabálysértést valósítja meg. Abban az esetben, ha az elkövető szocialista országokba utazás céljára megvásárolt valutát a fentiekben kifejtett módon, részletekben használja fel — az egyéb feltételek megléte esetén — folytatólagosan elkövetett bűncselekmény [Btk. 12. § (2) bek.] megállapításának van helye.

II. Aki a turistautazásra igényelt külföldi fizetőeszközt abból a célból fordítja áruvásárlásra, hogy az így beszerzett árucikkeket értékesítse — minthogy a fizetőeszköz rendeltetésellenes felhasználásával a devizagazdálkodás megsértésének bűncselekményét is elköveti — megvalósítja a Btk. 299. §-a (2) bekezdésének d) pontja szerint minősülő üzérkedés büntetettét.

88.

A járművezetéstől eltiltás körének kiterjesztésénél érvényesül a súlyosítási tilalom.

A Btk. 58. §-ának (1) bekezdése a járművezetéstől eltiltás általános feltételeit határozza meg. Eszerint a járművezetéstől azt lehet eltiltani, aki az engedélyhez kötött járművezetés szabályainak megszegésével követ el bűncselekményt, vagy bűncselekmények elkövetéséhez

járművet használ. E törvényhely alapján a járművezetéstől eltiltás a közúti, a vasúti, a vízi vagy a légi közlekedésben részt vevő valameny nyi engedélyhez kötött jármű vezetésére kiterjedhet.

A Btk. 58. §-ának (2) bekezdése szerint a járművezetéstől eltiltás meghatározott fajtájú járműre is vonatkozhat. Ebből következően a törvényben meghatározott esetekben a büntetéskiszabási célok elérése végett szükséges bírói elemző tevékenységnek mind a járművezetéstől eltiltás alkalmazhatóságának, mind az érvényesülési körének (a közúti, vasúti, vízi, légi járművezetésnek) a megállapítására ki kell terjednie.

A Be.-nek az 1979. évi 4. számú törvényerejű rendelet 29. §-ával módosított 241. §-a (1) bekezdése szerint a vádlott terhére szóló fellebbezés hiányában büntetését nem lehet súlyosítani. A (2) bekezdés értelmében a vádlott terhére szóló fellebbezés a bűnösség megállapítására, a súlyosabb minősítésre, a büntetés súlyosítására avagy a szigorított őrizet elrendelésére irányuló fellebbezés. Amennyiben tehát az ügyész az első fokú ítélet ellen a vádlott terhére fellebbezést nem jelent be, a másodfokú bíróság a járművezetéstől eltiltás időtartamának, illetve érvényesülési körének a vádlott terhére való megváltoztatására nem jogosult.

354.

Jogosan használja fegyverét a szolgálatot teljesítő rendőr azzal szemben, aki a fegyverhasználatra történt szabályos felszólítás után is súlyos tárgyakkal dobálva tovább támadja őt. (1963. évi 22. sz. tvr. 1. és 3. §-a, Rendőrség Szolgálati Szabályzata. 461/f. pont.)

A katonai bíróság a rendőr vádlottat az elle ne foglalkozás körében súlyos testi sértést okozó szándékos veszélyeztetés, büntette miatt emelt vád alól — bűncselekmény hiányában — felmentette.

A tényállás szerint a három tagú URH-s rendőrrjárőr — amelynek a vádlott is tagja volt — veszélyes fenyegetés szabálysértése miatt akarta előállítani a rendőrkapitányságra Gy. I.-t, akivel szemben már hasonló magatartás miatt többször volt rendőri intézkedés.

A beszállítás közben a rendőrrjárőr rádión újabb intézkedésre kapott utasítást, melynek foganatosítása miatt a vádlott egyedül maradt vissza a gépkocsiban Gy. I. őrzésére. Gy. I. ezt a körülményt kihasználva el akart menekülni, ezért futásba kezdett. A vádlott üldözőbe vette. Közben a rendőr segítségére sietett egy kerékpáros polgári egyén is, aki a menekülő Gy. I.-t megelőzte és kerékpárját eléje lökve, elbuktatta őt.

Az odaérkező vádlott ekkor a gumibotja használatával akarta megakadályozni Gy. I.-t a további menekülésben. Ezért három ütést mért az ellenszegülő Gy. I. hátára, annak azonban sikerült mégis felugrania és tovább futnia. Ezt követően már csak a vádlott tudta üldözni, mivel a polgári személy a meghibásodott kerékpárja miatt lemaradt.

Gy. I. ezt követően futás közben a földről egy fél téglát vett fel és ezzel fenyegette a rendőrt. Ekkor a rendőr vádlott a szolgálati fegyverét elővéve, felszólította üldözés közben Gy. I.-t, hogy dobja el a téglát, majd kilátásba helyezte, hogy a fegyverét fogja használni, sőt figyelmeztető lövést adott le a levegőbe. Gy. I. ezeknek a felszólításoknak sem engedelmeskedett, hanem a vádlott felé fordulva a téglát 6—8 méterről célzottan, nagy erővel a vádlott felé dobta úgy, hogy az csak azért nem találta el a rendőrt, mert annak sikerült a téglát elől elhajolnia. A dobás után Gy. I. egy gyéren megvilágított utcában egy telephely udvarába futott be. Amikor a rendőr itt megközelítette Gy. I. kb. 1 kg súlyú betondarabot vett fel a földről és azzal ugyancsak 6—8 méter távolságból meg akarta dobni. A vádlott ekkor a szolgálati fegyveréből Gy. I. lábára célozva egy lövést adott le, amely az éppen forduló testhelyzetben levő Gy. I. térdét kissé balról és hátulról érte, súlyos sérülést okozva.

A katonai ügyész a vádlott felmentése miatt fellebbezett. Álláspontja szerint a rendőr vádlott életét és testi épségét közvetlenül nem fenyegette Gy. I. támadása a közöttük meglevő távolságra tekintettel, a támadás elhárítására tehát nem volt indok fegyverhasználatra.

A fellebbezés nem alapos.

A rendőrségről szóló 39/1974. (XI. 1.) MT számú rendelet 13. §-ának 10. pontja kimondja, hogy a rendőr köteles a szolgálat jogszerű teljesítése közben intézkedéseinek érvényt szerezni, s ennek érdekében joga van kényszerítő eszközök alkalmazására, így a jogszabályban meghatározott esetekben a fegyverhasználatra is.

A rendőrség fegyverhasználati jogát az 1963. évi 22. számú tvr., s ezzel összhangban a Rendőrség Szolgálat Szabályzata írja elő. E tvr. 1. §-ának (1) bekezdése általános szabályként mondja ki, hogy a rendőr a fegyverét csak végső esetben használhatja, ha ez a feladatának teljesítéséhez elkerülhetetlenül szükséges. Fegyverhasználatának azonban nem bármilyen rendőri szolgálat teljesítése esetében van helye, hanem csak azokban az esetekben, amelyeket a tvr. a 3. §-ában, illetve a Rendőrségi Szolgálati Szabályzat a 461. pontjában kimerítően felsorol. E fegyverhasználati esetek között a tvr. 3. §-ának f) pontja előírja, hogy a rendőrnek a saját élete, testi épsége vagy személyes szabadsága ellen intézett támadás, illetőleg az ilyen támadással közvetlenül fenyegető magatartás elhárítására joga van a fegyverét használni.

A támadás mikénti értelmezésére a Rendőrség Szolgálati Szabályzatának 461/f. pontja ad eligazítást. E szerint: támadás az a tevékenység, amellyel a rendőrt vagy azt, akit a rendőr megvédeni köteles, akár egy, akár több személy megüti, megrúgja, megsebesíti, a rendőrt lefegyverzi, tehetetlen állapotba helyezi vagy anélkül is testi erőszakkal, helyének elhagyására kényszeríti vagy ilyen cselekményt megkísérel. Az életet, testi épséget vagy személyes szabadságot közvetlen fenyegetéssel viszont az a magatartás, amelyből arra kell következtetni, hogy a támadás nyomban bekövetkezhet, tehát a támadás közvetlen bekövetkeztétől már nemcsak szubjektíve, hanem objektíve is reális bizonyossággal lehet tartani.

A Legfelsőbb Bíróság ezek alapján vizsgálta, hogy a vádlott a fegyverhasználati jogát, illetve kötelességét megfelelően gyakorolta-e.

A tényállás szerint az üldözés során Gy. I. fél téglát ragadott fel a földről és azt — a fegyverhasználatra történt figyelmeztetés után — 6—8 méterről célzottan a vádlott felé dobta. Gy. I.-nek ez a cselekménye kétségtelenül a jogszerűen intézkedő rendőr testi épsége ellen irányult, ugyanis amennyiben a vádlott az elől nem hajol el, a téglát testi sértést okozott volna. Gy. I. azonban a támadás folytatásával a riasztólövés leadása után sem hagyott fel. A gyér közmegevilágítás helyen ismét egy súlyos betondarabbal akarta megdobni a vádlottat és ezért a kezét dobásra emelte. Támadása tehát olyan stádiumba jutott, amelynél fogva — a néhány méter távolságra is figyelemmel — a rendőr életének, testi épségének közvetlen veszélyeztetése, a támadás azonnali bekövetkezésének lehetősége reálisan fennállt. Gy. I. magatartása ezért megfelelt a rendőrség fegyverhasználatáról szóló tvr. 3. §-ának f) pontjában, illetve a Rendőrség Szolgálati Szabályzata 461. pontjában

nak f) alpontjában meghatározott fegyverhasználati esetnek.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a vádlott és az üldözött személy közötti 6—8 méter távolság a testi épség közvetlen veszélyeztetését egyáltalán nem zárta ki, sőt egyenesen feltételezte azt, mert eredményesen dobni csak bizonyos távolságról lehet. A közvetlen veszély megállapíthatóságához a testközelség milyensége nem vizsgálható a konkrét esettől elszakítottan.

Vizsgálta a Legfelsőbb Bíróság végül azt is, hogy fennállt-e annak a lehetősége, hogy a vádlott Gy. I. támadását más módon, a szolgálati szabályzatban előírt egyéb kényszerítő eszköz alkalmazásával hárihassa el. Ezzel kapcsolatban nemleges következtetésre jutott.

A vádlott és az üldözött között a támadás eszközéből és módjából következően olyan több méteres távolság volt, amelyet a vádlott egyéb módon, más kényszerítő eszköz alkalmazásával áthidalni, a támadást eredményesen elhárítani nem tudta. A támadás módja, a súlyos tárgyak dobása a testi sértés okozásán kívül éppen az üldöző rendőr távoltagezését célozta. A vádlott fegyverhasználatát ezért megfelelt annak az általánosan előírt követelménynek is, amely szerint a rendőr a fegyverét csak végső esetben használhatja.

A vádlott eleget tett a fegyverhasználat módjára vonatkozó törvényi előírásnak is. Kerülte az élet kioltását, amikor a támadó személy lábára, kifejezetten az alsó végtagjai irányába adott le célzott lövést.

A Legfelsőbb Bíróság mindezekre tekintettel az első fokú bíróság ítéletét — melyben a rendőr vádlottat az ellene emelt vád alól bűncselekmény hiányában felmentette — helyben hagyta. (Legf. Bír. Katf. IV. 269/1979. sz.)

Jogszabálymutató

a Magyar Közlönyben 1979. november 1-től december 31-ig megjelent fontosabb jogszabályokról

36/1979. (XI. 1.) MT rend.

A vállalati jövedelemszabályozás rendszeréről

37/1979. (XI. 1.) MT rend.

A vállalati bérszabályozás, a részesedési alap felhasználása és a magasabb vezető állású dolgozók anyagi érdekeltségi rendszeréről

38/1979. (XI. 1.) MT rend.

A vállalati műszaki fejlesztési alap képzéséről, felhasználásáról és elszámolásáról

39/1979. (XI. 1.) MT rend.

A mezőgazdasági üzemek szabályozó rendszeréről

40/1979. (XI. 1.) MT rend.

A beruházások rendjéről szóló 34/1974. (VIII. 6.) MT számú rendelet módosításáról

41/1979. (XI. 1.) MT rend.

Az árszabályozásról

12/1979. (XI. 1.) MüM

A vállalati bérszabályozás rendszeréről

13/1979. (XI. 1.) MüM

A részesedési alap felhasználásáról

- 18/1979. (XI. 1.) PM
1979. évi 23. tvr.
1979. évi 24. tvr.
1979. évi 25. tvr.
1979. évi 26. tvr.
43/1979. (XI. 10.) MT rend.
44/1979. (XI. 10.) MT rend.
45/1979. (XI. 10.) MT rend.
23/1979. (XI. 10.) KPM—ÁH
24/1979. (XI. 14.) KPM—ÁH
25/1979. (XI. 14.) KPM—ÁH
1979. évi 27. tvr.
1979. évi 28. tvr.
47/1979. (XI. 30.) MT rend.
1979. évi 29. tvr.
48/1979. (XII. 1.) MT rend.
17/1979. (XII. 1.) MüM
18/1979. (XII. 1.) MüM
19/1979. (XII. 1.) MüM
20/1979. (XII. 1.) MüM
49/1979. (XII. 6.) MT rend.
7/1979. (XII. 6.) BM—KPM
16/1979. (XII. 9.) ÁH
53/1979. (XII. 15.) PM
51/1979. (XII. 20.) MT rend.
15/1979. (XII. 23.) IM
60/1979. (XII. 24.) PM
- A városi és községi hozzájárulásról
A Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsában részt vevő országok szervezetei közötti áruszállítások 1968/1975. évi Általános Feltételei kiegészítésének és módosításának közzétételéről
A Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsában részt vevő országok szervezetei közötti termelés-szakosítás és kooperáció Általános Feltételeinek közzétételéről
A pszichotrop anyagokról szóló, Bécsben, az 1971. évi február hó 21. napján aláírt egyezmény kihirdetéséről
A szabadságvesztésre elítélt személyeknek büntetésük hazai végrehajtása céljából történő átadásáról szóló, Berlinben, az 1978. évi május hó 19. napján kelt egyezmény kihirdetéséről
A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Vietnami Szocialista Köztársaság Kormánya között Hanoi-ban, az 1978. évi október hó 16. napján aláírt, a polgári légitözlekedésről szóló Egyezmény kihirdetéséről
A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Kuvaiti Állam Kormánya között Kuvaitban, az 1979. évi március hó 19. napján aláírt Légügyi Egyezmény kihirdetéséről
A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Dán Királyság Kormánya között Budapesten, az 1978. évi október hó 24. napján aláírt, a jövedelem- és vagyonadó területén a kettős adóztatás elkerüléséről szóló Egyezmény kihirdetéséről
A Vasúti Árufuvarozási Díjszabás módosításáról
A Darabáru Küldemények Díjszabásának módosításáról
A Tehergépjármű Díjszabás módosításáról
A Magyar Népköztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem-, a hozadéki és a vagyonadó területén Budapesten, 1977. évi július 18-án aláírt egyezmény kihirdetéséről
A nemzetközi jelentőségű vadvizekről, különösen, mint a vízmadarak tartózkodási helyéről szóló, Ramsarban, 1971. február 2-án elfogadott egyezmény kihirdetéséről
A munkavédelemről
A Munka Törvénykönyve módosításáról
A Munka Törvénykönyve végrehajtásáról
A munkaviszonnyal összefüggő egyes kérdésekről
Egyes szociális-kulturális juttatásokról
A munkaügyi döntőbizottságok szervezetéről és eljárásáról
A kollektív szerződésekről
A Magyar Népköztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között Washingtonban, az 1979. évi február hó 12. napján aláírt, a jövedelemadó területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló egyezmény kihirdetéséről
Az 1/1964. (VI. 2.) BM—KPM számú együttes rendelet hatályaon kívül helyezéséről
A szabad árformába tartozó árak (díjak) tervezett emelésének előzetes bejelentéséről
Az illetékekről szóló jogszabályok módosításáról
A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 12/1969. (III. 11.) Korm. számú rendelet módosításáról
A bírósági végrehajtói irodákról
A pénzügyi ellenőrzésről

Kiadja: Belügyminisztérium Titkársága

BM 80. 1. — 0018

ÁBTL - 4.2 - 10 - 22/1/1980 /8